

det gamle; men det kunde der ikke blive, naar det hele skulde være færdigt, inden den nugældende Lov udløb, og saa vilde vi komme ud i det tomme Rum, hvor der ikke var nogen Lov paa dette Omraade. Derfor har vi indstillet Lovforslaget til Vedtagelse, og det har det Mindretal, der har ønsket en anden Ordning, loyalt bøjet sig for.

Det er ikke mange eller i alt Fald ikke væsentlige Ændringer, der er foreslaaet. Der er stillet i alt 8 Ændringsforslag, deraf de 6 af hele Udvalget, og disse er alle tiltraadt af Justitsministeren. Det drejer sig ikke om særlig indgribende Ændringer, nogle af dem er ganske redaktionelle. Jeg skal nu kort gøre Rede for dem.

Ændringsforslag Nr. 1, som er stillet til § 1, gaar ud paa, at „eller“ i 5te Linie ændres til „efter“. Det er en rent redaktionel Ændring.

Det næste Ændringsforslag er Nr. 2 til § 2, gaende ud paa, at 1ste Linie i § 2 slettes og erstattes med følgende: „Hver Købstad udgør en Voldgiftskreds. Paa Landet udgør hver Politikreds en Voldgiftskreds, dog at Justitsministeren under særlige Omstændigheder efter Indstilling af vedkommende Amdsraad kan bestemme, at en Politikreds skal deles i flere Voldgiftskredse. I hver Voldgiftskreds“. Den eneste Realitet, dette Ændringsforslag indeholder, er, at Regelen om, at hver Politikreds danner en Voldgiftskreds, hvor særlige Forhold taler for det, og Amdsraadet gør Indstilling derom, skal kunne fraviges, idet Justitsministeren kan dele Politikredsen i to eller flere Voldgiftskredse. Det er en Ventil, som man har fundet det rigtigt her at aabne, men man er enig om, at som Regel bør hele Politikredsen være een Voldgiftskreds. Naar Undtagelsesbestemmelsen er optaget, er det, fordi der har været nævnt enkelte Eksempler paa, at der muligvis kunde være Grund til at dele enkelte Politikredse i to Voldgiftskredse, og Muligheden herfor er altsaa nu til Stede.

Det næste Ændringsforslag, Nr. 3 til § 4, er stillet af et Mindretal, og jeg skal foreløbig lade det ude af Betragtning, indtil jeg har hørt Mindretallets Udtalelse.

Vi kommer derefter til Ændringsforslag Nr. 4 til § 5, stillet af hele Udvalget. Det drejer sig her om en rent formel Ændring, idet Ordet „Retskreds“ i 6te Stykke, 3die Linie, foreslaas ændret til „Voldgiftskreds“. Efter dette Lovforslag falder Voldgiftskredsen ikke længere sammen med Retskredsen, men med Politikredsen. Man har, da man skrev Lovforslaget, overset, at der

her stod „Retskreds“, og det rettes herved. — Ændringsforslag Nr. 5 til samme Paragraf lyder saaledes: „Til 6te Stykke føjes et nyt Punktum saalydende: „Begaeres der yderligere Udskrifter, betales disse med 1 Kr. Stykket, hvilket Beløb tilfalder Formanden.“ Hensigten med denne Bestemmelse er at imødekomme et Ønske fra Voldgiftsformændenes Side. De har henvist til, at der i mange Tilfælde kunde blive begæret Udskrifter udover dem, som de ifølge Loven er pligtige at yde vederlagsfrit, og de ønsker at faa fastsat en Betaling herfor. Dette Ønske har Udvalget enstemmigt imødekommet ved at stille Forslag om, at de kan faa Betaling for saadanne Udskrifter. — Ændringsforslag Nr. 6, ligeledes til § 5, gaar ud paa, at „40 Øre“ i sidste Stykke, 2den Linie, ændres til „25 Øre“. Det drejer sig om Befordringsgodtgørelsen, der for Øjeblikket er 15 Ø. pr. løbende km og i Lovforslaget er foreslaaet forhøjet til 40 Ø. Det har Udvalget fundet var en lidt for stor Forhøjelse, som vilde forøge Udgifterne ved disse Sagers Afgørelse ganske betydeligt. Udvalget har derfor ment, at man passende kunde blive staaende ved 25 Ø., som dog altid er en Forhøjelse med 10 Ø. Herom er der Enighed indenfor Udvalget. Lad mig samtidig sige, at i det foreliggende Lovforslag er der jo ogsaa en Forhøjelse af Godtgørelsen til Formanden for hans Udførelse af Sagen fra 10 til 15 Kr., men det har ingen gjort Indvending imod.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 7 indeholder heller ikke nogen stor Realitet. Det gaar ud paa, at Ordene „efter denne Lovs Ikrafttræden paakendt“ i 1ste Stykke, 2den—3die Linie, udgaar. Disse Ord stammer fra den første Lov, i hvilken der blev truffet Bestemmelse om, at de Sager, som var paakendt, kunde indbringes for en Overvoldgiftsdomstol, og de er blevet staaende fra den Tid. Men hvis det foreliggende Lovforslag kom ud som Lov med disse Ord, kunde det forstaaes saaledes, at der, naar denne Lov træder i Kraft, ikke var nogen Appelmulighed i Sager, som var blevet afgjort ved de almindelige Voldgiftsretter før denne Lovs Ikrafttræden, og det er ikke Mening. Derfor foreslaar vi at stryge de anførte Ord.

Dermed har jeg gjort Rede for de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag. Tilbage er foruden Nr. 3 kun Ændringsforslag Nr. 8, som er stillet af et Mindretal og gaar ud paa Indsættelse af en Revisionsbestemmelse. Derom skal jeg ikke udtale mig foreløbig, før jeg har hørt Ordføreren for Mindretallet. Jeg skal slutte med paa hele Udvalgets Vegne